

ZSILVÓLYI NAPLÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:

1 évre	40 lei
6 évre	70 lei
1 évre	130 lei

Társadalmi és szépirodalmi hetilap
Megjelenik minden szombaton

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIV.:
Strada-Cimilitulă (Temeleu-G.)

Az Islen harsonája.

Mikor az elnyomottak, a senkik,
Jajdalva, fegyverkeze jönnek,
Az Islen jón és millió árnya
Méhébe halt erőnek és örömeik.
Jajdalva fegyverkeze jönnek.

Akik erőt és örömet ölelnek,
Nem less majd kegyelem azoknak,
Néhány ezer évig tut az Islen,
De azután jón a gyűlöletnek,
Nem less majd kegyelem azoknak.

Mert az Islen: az Élet igazsága,
Paransa ez: mindenki éjén,
Egészében ez: mindenki örüljön,
Paransa ez: öröm-gyűlölet feljén,
Paransa ez: mindenki éjén.

Jónni fog az Islen, az ő Islet
S a földön szől majd harsonája:
„Hajottak, elők és elővendők
Im igazságot teszek én máma”.
S a földön szől majd harsonája.

Aki csak élt mások könyve drán,
R-teneles, rat véggel pusztul
Sirban, mában úgyekben, ki szarnok,
Dőkenet fog elhullni, csapástul:
R-teneles, rat véggel pusztul.

Ady Endre.

Rokkant katonák

munkóval, éhesen, rongyosan, koldulni járnak az országban. Valamikor, tíz esztendővel ezelőtt virágos, pántlikával mentek el fiatalon, egészségesen, hogy harcoljanak a hazug ideológiák és a reakció militarista bübös érdekéiért. Az a boldog gögő aztán átfurta egészséges lábát vagy kezét és kórházba kerülve, levágta szegénynek és a háború után pedig egy koldus igazolvánnyal megengedték nekik, hogy végig kolduljak a széles világon.

Sok-sok millióra rug czeznek a drága, dolgozni akaróknak a száma. Egészséges, fiatal, életrevaló földműves leányok és ő-tudatos mesteremberek hulláltak vértük hába. Rohamlépcsőben mentek a menetzórák alatt. Lábak alatt dobogott a föld és basuk hetteg nem látott kenyeret, de azért ők éhesen

is, fázva is, mindig megállták a helyeiket.

Gorlice-, Verdun-, Marasesti-, Sabac- magyar, francia, román és szerb proletárok szomorú temetője. A huszadi század legborzalmasabb vérfürdője folyt le a világháború négy és fél esztendejében. Kezek, lábak, kilóty szemek, szétronsolt agyak, kiomló emberlelek, rokkantak, árva, özvegyek és milliók által zokogó könnyesépek jelzik a reakció által rendezett borzalmas örült táncot. A galiciázt meközték, a szerbiai hagytek, a Dobrudzán, Verdunnál, a mazzuri tavunknál, a Dnyeszternél, az Ottinál, a dolgozó munkásság vértől nedves végig a föld. Vér, drága munkástestvéreim semmiért kiomló piros vére... Te egészséges katoná bajtársam roncsos lódt tested, melyet a varjak és a férgek ettek meg, kiált fel az égig... Most már tudjuk és tudni kell, akik még életben vagytok, hogy a Höfler-féle degenerált jelentések megegyeznek a Cadorna-féle hamis hazugságokkal. Tudnotok kell, hogy azok, akik a háborút akarták, ma mind megfogadottak és teli szívből kiengednek benneteket nyomorult embernek.

Tudnotok kell minden nemzetnek emberfia, hogy a ti életetek elpusztultak csak arra volt ti mindig, hogy egy pár ezeréves zsemtől nagybirtokos és gyáros mindenképpen a maga részére kaparintson magára. Ezt csinálta a háborús uszítók. És a szennyből és piszkosból még most nem minket ki a nyomorgó emberiség.

Nem lehet letagadni schism, hogy a világháború előidézője az uralmát féltő Habsburg familia volt. A német császár egy Islen, egy ur majom kijelentése megadta a lökést, hogy az egész világban háborús szellem uralkodjon. A kétélyű sasért, a nagyobb területért és nagyobb elnyomó-ért indult harcba a császári nagyravágás. Az Ötökért és a többi jövendőbeli uralkodni akaró senkiért kellett elpusztulni a nép fainak... Ennek a gárdának voltak a csatlósai mindköz, akik megszenteléssel, propagandával, és a beszéddel és főleg az uralmuk meghosszabbításáért törtöttek. Ebben megegyeztek egyformán valamennyien.

mélyeség csendbe emberek hörögnek Ez a halálszoba. Azok az emberek, akiknek már nincs többé mit követelni az életől. Jobban mondva azok akiknek elhalt az értelem és a szíve idegen földön ült, hangot elgallt ideológiák és egy pár borzoló embernek megválti másáért. Ez a szoba a halálszoba. Bent véres szalmán hidegbe magyar, román, szerb, itáliai katonák fuldokolnak utolsó pillanatukban. Nincsen gyeregy a fejük felett a puha utolsó halotias ágyuk. Az orvos mind lefórtában megnézi őket. Ilyenkor megállítja, hogy ki halt meg és az ajtó mellett véres hordágyon kiviszi a kertbe... Itt sorba állnak a sírok készen és beletörik a drága emberi, megölt, meggyilkolt emberi testet a gödörbe és ottlessz meglöcsölva adják át a rohadás utolsó fergének a haza szent nevében...

...Több mint három hete gyalogolunk le a szerbiai végteleen szoros útkon. A mi századunk a büntető ezredbe lett beosztva. A legénység magyar és román. A vezérlő, a tisztek mind horvátok akik egy szől sen értenek sem magyarul sem románul. Hogy mi a cél velünk senkik tudni. Amint tudnak csak, hogy büntető ezredbe vagyunk beosztva azért mert nem vagyunk elégig megbízhatók harcosok. A tisztek felvannak halálra, hogy velünk szemben „alkalmatlannak” úgy járjanak el ahogy nekik tetszik. Tisztaiban mondván, akkor lövöttek főbe, amikor nekik tetszik. Egy kis „legyelemzességért”. De

Ti új generációk, fiatalok Ti apák és ti könnyes anyák, kik szenvedtek és nyomorogtok teljes életetekben, ne felejtsetek el drága emberstevéteket állati elpusztulástól. Apák, ne felejtsetek el a fiatalok borzalmas halálát. Ragasszatok be lelketekbe a háború borzalmas képét, és tanuljátok meg gyűlölni azt, aki háborút akar. Ti rokkantak, ne felejtsetek el, hogy benneteket egy borzalmas gyilkosságra ütek a világ nyomorult sátánján. Is ti fiatal, békés, dolgozni akaró munkástestvéreim, ha sátán koponyében köztetek megyen a háború piszkonokozó agygnök, ne engedjétek magatokhoz, hanem annak rendjé és módja szerint rugjátok bele ocsmány pófájába.

Élő volt az embergyilkolásból...

Moldán Sándor.

„Terente” levele Rácz bankigazgatóhoz.

Ha nem hozza el a 20 ezer lelt
— ellopom a lányát.

Megírta a „Zsilvólyi Napló”, hogy Petrosenben egy egész sereg ember megmozdult, hogy a Terente, hogy egy szomszéd ember megszokta már, hogyha valakire haragszik úgy egy rettegő rabló nevével visszadé, fenyegető levelet küldjön a haragosnak. Itt már uton-utón burjánzott a Terente. Ma ez, hónap az kap egy egész huta levelet és így tovább árak járdák.

Ilyen levelet kapott az elmúlt héten Rácz, az Ardeleana bank igazgatója. A levelezőlap románul van írva és az alábbiak tartalmára.

Rácz ur!
Kérem ont, hogy e hó 13-án éjél egy horiékban 20 ezer lelt legyen a kapuja alá. Figyelemzeitem, hogy ha nem tenné meg, úgy ellopom lányt a lányát és ez többre fog kordulni.

Terente.
Erdékesek a petroseni Terenték, hogy előbb küldenek Deák rendőrfőnöknek levelet és aztán végig fenyegetnek mindenkét. De meg kell adni nincsen rossz érzék, Gondolnak minden rossza. Ha már pénz nincs legalább legyen leány és megtegyék az apát, hogy eldöglik lányt a lányát. Csak azt nem értjük, hogy miért pénz és fiatal lány akar? Miért nem megyen a vasúti pénztárhoz állni másfél óráig a jegyekért — Simeriára. Sokat jobban tennék, ha megék az ember a simierai állomáson jegyet kapjon ahogy másfél órái várás meg és a végén az ott lévő detektiv urtól kaphat, egy megbevéget is. Na jó, ez a pénz, és a pénz, mert minden mászi lenni. Kedves Terente bácsi.

akinek nem esze a jó véres fejlet a szerbiai sáros földbe megdőltek, ezeket épenygy elpusztították. Az mondja az estől hadparancs, hogy reggelre ellenség fogunk kapni. Hogyan kérdezzük onnagunktól? Hiszen úgy tudjuk, hogy előltünk egy jó felszerelt védő hadsereg állt így volt. Most pedig kiderült, hogy mi egyedül mi egy ezred katonaság kell, hogy felitarsuk a bulgar haristól kraguevicsig az egész frontot. Egy ezred a megnagyobított szerb és francia hadsereggel szemben. Agyu nélkül és tíz gépfegyverrel egy hadsereg ellen...

...Itt lovagolt el a „hadisparancsnok ur” és az ezredessel beszéltek a dolgot. „Minden áron felkelt tartani a dicsőket” mondta mérgesen — „minden áron”. A hangja rikácsolt volt és benne volt a szadizmus minden borzalma... Az emberek nem fontosak — mondta — a végen csak a csucs a hegyescsú... Szalutál és tovább lovagolt...

...Hajnali három órákor oldalait kapott a menet. Agyuból és gépfegyverekből olyan borzalmas gölyözőzást jött felénk, hogy senkik tudni nemekünl. Az ezred felfejlődött a helye ellen ahonnan a tűz jött. A ezred szorában lekászák a felét.

Hajnala olyan végtelen sírás és ordítás volt a csatáért, hogy ebbe belefeleltől öröml. Mindenki hanyat

Emberi feljegyzések.

Az embergyilkolás évelől.

...A ház, amelyben most három, valamikor egy szegény tanító lakott benne. Két öszoérett alakba kis alakról úgy néz me a rettetéses véres galicai székébe mint egy szomorú siralomfal. Szemben van vele az iskola. A község gyermekeinek szükimeri négyosztályos iskolája. Az udvaron négy térszékenek és télnélvők állnak Azny egy csomó szegény katoná. Nyomorúságos páriája az életnek. Az iskolába most nincsen pad. A katedrán, amelyől valamikor a tanító ur a nebulóhoz beszél, most meleg marhaszín vágunk fel a földszőlről drága embertársaink. Bent a terembe pedig erős jódodrom szél és lent a földön tészes ferges szalmán pedig állót lábbal, dudlól, kézzel, fejtel, katonák fekszenek és jajgatnak, sírnak és jajdalmasan mormolnak valamit. A sebesült-horvátok egy-gyámsra jönnek. Betegét, sebesült katonát visznek állandóan. Bent a „mitó-terembe”, amely egy asztalból és székéből meg egy szekrényből áll, hideg van. A főorvos már tudja melyik menitő meg az életnek. O olyan közönyösen megyen el mellette, mintha egy gyerekjátékot csinálna operálás közben. A mellőre lévő emberek szintén úgy. Van itt egy nagy terem. Nagy kopott fala van. Valami melletti terme lehetett az iskolának. Ablak nincsen rajta. Deszkával van beverve az ablakok helye. Bent a szobában

Dinom-dánom a Fazakasné-féle házban.

Lapunk egyik elmei számában bejelentették olvasóinknak, hogy több oldalra a panaszok érkeztek hozzánk, amelyek arról szóltak, hogy Fazakasné házban levő Kovács-féle vendéglőben a tulajdonos éjjeli mulatót rendezett be és jelenként olyan dinom-dánomokat rendeznek, amelyek megbotránkoztatják még a szélsőséges erkölcsi embereket is. Elpanaszolták az akkori panaszosok, hogy megtörtént egy éjjeli például, hogy az ottani nő Adámokszómban táncoltak a nyitott ablak mellett. Elmondták továbbá a munkások, hogy a házban folyó dorobozások miatt nem tudják kialudni magukat. Nem bírják kipehínteni munkában kifizart testüket. Mi helyi adtnak akkor is ennek a panasznak, azonban nem akaruk, hogy az első besúgásra a nyilvánosság elé vigyük az ügyet. Bár olvasóink köréből többen reklámlták ezt a tényt és egyenként arról beszéltek, hogy biztosan megvagyunk fizetve szíj Kijelenítések, hogy mindenki megkapja arra, hogy a köz érdekében kifejezetten munkáért bennünk lefessenek. Mi csak azért hallgattuk el akkor az ügyet, mert az nem jött egy hivatalos helyről és így nem tudtuk volna bizonyítani. Most azonban a rendőrség sajtóosztálya részletesen informált bennünket és így nyugodtan megírhatjuk a teljes igazságot.

Tudni kell mindenkinek, hogy sehol a világon nincsen annyi apró mulatóhely, mint nálunk Petőre-niben. Itt napról-napra alakulnak „falatozók” azon a címen, hogy egy-egy falat ennivalót szolgáljon fel az oda betérő emberek. Ez azonban csak a kezdet arra nézve, hogy azon a helyen egy pár héten belül világoság örömtánya kelekkezik. Érthetően előtűnik, hogy milyen gyorsan szétmegy az az, az utak a halálra és engedélyt. Hogy pedig ez is megvan a kultúrás egyik zugában elbujva egy csomó beteg idegűtől lenyit hoznak magukhoz és vízzel feresztett kóröszögök italokkal közösen rabolják ki az oda betérő és szórakozni akaró falatozókat. Ilyen információkat régen rendőri felügyelet alatt tartottak és kihelyezték a város végére és nem engedték, hogy bent a városban végezzék erkölcsüket üzemeltetők. Ezekre a kórosakra és örömtáncokra nem vonatkozik a törvény sem. Szóval a közéleti életünk dacára is itál közölgattunk. Ok felvágunk minden törvényes rendelkezést és nem tömődik a hatóságok rendelkezései.

A rendőrségre, hogy elment vadárnyaj éjjeli tudomástára jutott, hogy azt a Fazakasné házban a be- rugott emberek örösi verekedést csaptak. A hatóság emberei azonban kiszálltak a helyszínre és ott egy csomó be rugott ember páholya egymást alaposan. Deák Gyula rendőrségi felügyelő szamárral összefogdosta őket és valamennyi fejtétve a rendőrségre és a tulajdonos Kovácsot pedig megbíntette 5 ezer lejel.

Edőg szót a rendőrség jelentése. Mi a magunk részéről itt a nyilvánosság előtt a városi tanácsot, hogy vonja meg ezektől a tulajdonosoktól az engedélyt és az örömtáncokat pedig helyezze el a város végére. Elvégre nem engedhet meg egy ilyen elődög főmeget, hogy azok mindentén tele legyen éjjeli orgák helyével.

Közlönnék figyelemmel kellene lennie az illetékes vezetőknek az italmézi engedély kiadásánál. Hogyan lehet az, hogy nálunk mindenki kap kóros-mára engedélyt? Ezzelkezőbb ezt meg fogjuk jelenteni Tátracsuk miniszter úrnak, meg éppen előt nyomort hozták már a kórosaim a munkátömegüknek.

harmok menekült. A sáros helyi utat végtelen tűz alatt tartottak az „ellenesség” aki meg menekült tudtuk, az mind előtt. Kevesen voltak már csak akik megmaradtunk a pokol fenekén...

... Az egyik fala határánál egy német tiszt várt bennünk lövére közsén tartott fegyverrel. „Kerdach!” ordította lövés megadva: „Disznók, kunyak, gyáva, biagmok, nem szegélyeltek magotokat!” „Fergatung!” Megdermedt az egész legénység, akik még ott maradtunk. Egy pillanatra állunk megdermedve egymással szembe, de aztán valami szent élti akarák erőit vet rajtuk és átrohantunk a gyilkos lelket „K. u. K. öfizeren”.

... Pár napra rá a főhadiszállás jelentette: „csapatunk minden vesztését nélkül a dona jobb partján helyezkedik nélkül”.

... „Veszteség nélkül”. Örök Sors, amely ezt a kórhadit piszkos bándi fenitartotta, méltó tud meg, hogy ennyi becsület, józan munkás embertörőnk létező földön pusztuljon el! Boruljon végre a lelkek, a szívek, az álmuk és még a sirjukban is érezék annak a 20 millió embernek borzalmas kínlódását, akiknek a vére ott folyt el a csatornákban.

Moldán Sándor.

Evlen Eugen: Vezekeljünk!

Ember idezűk meg mostan a Mult!
Borúsárgunk emlékek szemeződik újra meg.
„Akkor uőrt ordítva rohantunk egymásnak
Elvadtuk, nagy embertömegek.

„Krisztus, Istent írunk a zászlok színeire fel,
Hogy gázolni annál jobban tudunk a vérben.
Hogy annál nagyobb hitel forgassunk meg fegyvert
Ismeretlen embertömegek testében.

Ember, idezűk meg mostan a Mult!
A „Ne jól!” parancsának gaz megszegő voltunk.
Kéjelt ontotó testvértűrre kezűnk
„Istentől eredet!” ember mivoltunk!

A templomok bitorján fegyvert dicsőít a pap
Gyermekek ajkán harcról szolt az ének.
És sokasodott mint tengerők fővénye
Jajszava az árvaik könnyes seregének.

„Ember, szegélyűk magunk az emlékek során,
De járja át szívmünk a Megbánás szele
Körülfutunk az utak a házak melye
A kiontott vér átkával van tele.

Engeszteljük meg magunkban az Istent,
Kit arcu vert a fegyvert tartó kar,
És kiáltjuk, hogy: egykor megtűndi az Ember,
De uőrt ontan többé nem akar!

Embert gyilkolni többé nem akar!

Az ige,

melyet lelkeimből kiszorítam, úgy sugárkint patákok
közétek, elhagyottak, árva...

Hittet adtam a leletekbe, agyatókba világosság,
óldóitok az akarat acélja.

Elstirart forró könnyűek, fájdalmatoknak hangot
adom a betűim szármán szál a vágatok.

Szembem barázdát nyitottam a szegényeknek, ige-
zaknak, jóknak.

Főleskoltam a verejeteit, mely arcotokból bősé-
gesen szurgott.

Ódaadtam nektek minden kinsémet, hogy erősöd-
jetez és bizakodjatek.

Mindenzt nem kérek semmit cserébe. Adtam, mert
adni jól és gyönyörűség.

Országjot lettem, amín áldoztok, hogy eljussatok
a megváltás hegyéze.

Egyetlen jutalmam a bélyeg, mit tüzes vassal rám
sütöttek a népeknek nagy ellensége.

Multik lassan a nyar. Megsárgulnak, lehullanak
a puma, szép zöld levelek, Elhai a virágoknak csudalatos
szok, színe, közeldék a der s a sorból én is kiessen. Új
rendet vágnak a kaszások, új csillagoknak fénye lobban
is ha keresetek már nem leszek sehol.

Seba! j csak menni, mindig csak előre... (ú. árkon-
bokron, hegyen-völgyben). Csak meg nem állni, széljel
nem szakadni, az egyenes szent utam tovább.

Meg nem vesztet. A szivem még ha el is maradok,
múdg fogja az árvaik szeretet. A gondolat mit leírtam
csodáig, irányit majd, ha találjétek a tenger. Ajert le-
tekeben testet old a hit b színi, rendezni, árcolni tani.

Kicsiny, nyomorogó, sok szégyén szegélyűk, öze-
gyek, líjak, lányok és legények, kik rá hajoltak a Föld
szent szíve, emlékezzetek mindig az igeire!

Mégégyeztet hitemet teli dús marokkal a fényt, a
tűzet, a sugarat közelek.

Mégégyeztet mindenkit megadók...

Szedjétek fel a gondolat-virágot!

Mégégyeztet kitárom karom: jőjétek mind-mind a
szívemre, szükségétek az ég szerietere, gyulajdon
lágra főlj leletek... bizakodók és bátrak legények!

Az ige szál, mini millió madár. Ártrepül előre,
megzón, réteken. Az ige hangja muzsikás csodán, el ne
hazódnak, emberek, sona! Halgassatok éneket boldogan,
ha közeleket susogva elsuhan. Szíjzátok mit gyönyörü d-
tán... itetek lesz megégyez a világ! Csász vezít
mind, aki elmarad. Tiesz lesz az időv tavas.

Elstirart forró könnyűek, fájdalmatoknak hangot
adom a betűim szármán szál a vágatok.

Az ige, melyet lelkeimből kiszorítam, úgy sugár-
kint patákok közétek, fáradtak, elhagyottak árva.

Benjamin Ferenc.

Szerencsétlenül járt gyermek, Örmiesár

György lupeni-bányamunkás 8 éves gyermeke 10-én
delőtt szál kerijűken jászadozott, ahol egy dinamit
kapcsált talált, majd egy rozdás szeggel próbálta azt ki-
nyakítani. A puskapapart megöltöit kapszi felrobant
és a balkezt szétrozdotta. A gyermekek súlyos sérülé-
sével feljutottunk a helyi kórházba.

A kórsó eltörtöt

Egy árva leány öngyilkossága... Bocssá-
son meg tiszteletes asszony.

(Petőre), szept. 17. Az árva lányok hód-
hére és a gonosz mostoha története elevenedik meg
az ember szemé előtt, ha reá gondol Szakács Erzsé-
bet szomorú sorsára. Egy fiatal 17 éves teremés,
egy viruló, életrelvő, leány tragédiája. Nem szalt
perbe semmi emberfelet és nem kért számon senki-
től az életét. Nem követelte emberhez illő jogát, ha
nem érezte az életnek reanehezédt kegyetlen sor-
sát és inkább a halált választotta vigasztalásul.

Szakács Erzsébet árvasága.

Lent a munkáslakások közepén a Str. Varvra
volt Hód-utcaiban lakott Szakács Erzsébet. Kís gyer-
mek volt még, mikor anyát elvált: elragadta tőle a
halál. Az árvás életkörülményei rossz sorsok ré-
szé és így teltek keseri napjai az élet percheiben. Az
apát egyet maradt, később megölni. Új asszony
hozott a házhoz és így Szakács Erzsébet mostoha
anyát kapott. A fájat és a vérnek idegenség-ter-
mézetesen nem vállalt testvőrségre a jövő éne-
ké és így az új anyja bizonyidegni viselkedett az árva
leánnyal szemben. Ezt a sorsot nem bírta elviselni
Szakács Erzsébet szíve és mikor felcsapredett, ő is
az utat választotta, amelyet a többi millió venger-
szől választanak: elment szolgálni. A helybeli ro-
mátus tiszteletlenül kapott állást és szépen ártette
ide székhelye.

Bocssáson meg tiszteletes asszony...

Vasárnap este senkisenk tett észre, rajta sem-
mit Rendesen elvégezte dolgát és átada magát a
nyugalomnak. Hájainban, mikor a háziak kimentek
hozni, már ott csüngött egy vekony kötélen. Azonnan
levágták a megemeltet az élet mar nem lehetett.
Az asztalon egyszerű írással egy pár soros te-
velet hagyott hátra a következő szöveggel:

„Bocssáson meg tiszteletes asszony. Bocssá-
son meg amirt tettem. A kórsó eltörtöt, ami
bennem volt kötélem.”

A szerencsétlen leányt szerdánjtemették el álta-
lanos részvét mellett.

Örmiesár ur csinos

tulja-e kend, hogy mi a telepiat?... Örmiesár ur
csinos, a telepiat, az, hogy most én kóds szerepm-
ben lennék kend, gondolok. Örmiesár ur csinos
mag gondole rem?

Nem gondol? Nem emlékszik? Na várjon egy
kicsit Örmiesár ur majd segítiek kendnek.

„1918-át írtak akkor. Lavasz volt A miskoldi
„Bergstelle” udvarán szomorú, rongyos csoport ál-
dogott. Hadimunkára beosztott polgárok, iparosok,
és pár hivatalnok szí voltak, akiket a Habsburg
militarizmus” fosztott meg polgári szabadságuktól s
vezényelt ki a „Bergstelle” udvarára.

Glédába állt a szomorú csoport, amelynek min-
den tagja építő, dolgos, élettel fentartó munkát vég-
zett odahaza és most glédában állt, mert on jött
Örmiesár ur csinos!

Jött kint Örmiesár ur csinos, csudamód kisü-
beikölt csinosban, hegyesre pőfört bajuszal, na és
mit csüngen-esavajram a dolgot, pár perenyi „inspi-
rations” után szórós mancsával haba doffe egy-
k szerencsétlen leánykamat, egy harmányosvisezős em-
bert, aki fél ajukitok a városkára lennie valamire
képen nem felelt meg a kend cenzúrázati zárszé-
kén nem felelt meg a kend cenzúrázati zárszé-
kén nem felelt meg a kend cenzúrázati zárszé-

Örmiesár ur csinos, ez a pulanát szomorón
rettenetes volt. Szemem előtt hirtelen lángoló fény-
csóva gyult ki, mely megvilágította nekem, hogy mi-
csoda iszonyu hatalom van a kend mancsában. Örmiesár
ur csinos s ugyanakkor megismertem e ha-
talan mentalitást is.

— On hasbadóitott egy polgári, akinek két keze
munkára után el és pöffeszkelte kend is hasonszerű
társával együtt. Maga haba doffott egy alampapírral,
akíró a kuszálódás után csak egy szavát, lappon
és adott fizet. Kend haba doffott, egy csatlakozó, aki
betenhetésért előbbreval az országban, amin kend,
mert maga subieokt csináljával egyült csak zabai,
fogazt, meg az munkádóda éreketek tenet a van-e
nagyob szeged a földön emet a földön emet a földön

Na és ki volt az, aki megütötte? Kend volt,
csinos ur, aki azt a mündrét föl nem vette, mi
tudom én, jól bitangolt az utak szénsé s kikerült az
embereket, mert az öbúsúgát az örömiarvára volt írva.
Kend volt, csinos ur, aki szűn, állatmosas szegén-
yezessel felett vissza fatornyó: falujában a plebanus
várak, ha az megkérdette, hogy: „Hé! iam Andris,
kend nem magini réasg?”

Ilyen volt az alak kend, amíg a lökőzendorfi
Conradok, Ferenc Jósátsk, Vilmos aszárak nem
gondoltak egyet s ki nem juttatták agyalgukat kopo-

Consumul muncitorilor din Valea-Jiului S. A. Petroșani

FILIALE: VULCAN, ANINOASA, PETRILA

În Petroșani: Str. Mihai Viteazul 11 și în Piață Str. Regele Ferdinand 17.

Face comerț de măcelărie, mezeluri, brutărie, coloniale, manufactură (textile), tutun, sare, săpun, cereale și de ori ce alte articole necesare gospodăriilor

Vinde la toată lumea, mai efin ca ori unde!

Zsivölgyi Munkás Szövetkezet Részvénytársaság Petroșeni

FIÓKOK: VULKÁN, ANINOSZA, PETRILA

Petroșeniben: Str. Mihai Viteazul 11 és Str. Regele Ferdinand 17, a Piacon.

Köt üzleteket nagyban és kicsinyben, u. m.: mézarszék, felvágottak, pékség, fűszer és divatáru, textil, trafik, só, szappan, termény és minden más gazdasági cikkel ellát mindenkit olcsóbban, mint bárhol a világban.

Pontos kiszolgálás!

Fabrica de haine — Munkásruhagyár

FORTUNA

Cluj—Kolozsvár Str. Gh. Barițiu No. 12.

THOMAS BINDER és FIAI Sörgyára SIBIU.

Likör, szesz, sör és mindenféle italok állandóan raktáron kaphatók a zsivölgyi lerakatoknál.

Petroșeni Lupeni
Str. Avram Stanca Str. Reg. Ferdinand
No. 20. Telefon 57 Fábán Márton

Aki olcsó, tartos és elegáns cipőt akar viselni, csak a

**„Turul”
cipőgyár**

elismerett kitűnő gyártmányait vásárolja.

Fiók: Petroșeni fő-ut.

Derby cipőgyár

(volt Hungária)
ajánlja dusan felszerelt cipő és mindenféle sportcikk raktárát.

Olcsó árak! Szolid kiszolgálás!

LÖWY SÁNDOR áruháza a férfiszabó szakmában Hunyadvármegye legnagyobb üzeme és legnagyobb szövetraktára **PETROȘENIBEN.**

Nagyérdemű vevőimnek vanszerencsém a közelgő őszi saisonra elsőrendű *uriszabóságot* ajánlani, ugyszintén dusan felszerelt szövetraktaromat is.

Készítek kiváló *szakember* vezetésével a legkényesebb igényeknek megfelelő mindenféle ruhadarabokat és pedig:

Iskolai ruhákat, egyenruhákat, raglánokat, vadászkabátokat, sportruhákat, lovagló nadrágokat stb.

Ugyszintén raktáron tartok mindezekből készen is, melyek a lehető legolcsóbb áron kerülnek eladásra.

Bárki kívánságára szabáscsom dusan felszerelt colectioval bárhová leküldöm rendelések felvételére.

Nefogadion el mást!

Pyram. Revolver. Léda gyártmányu legjobb cipőkrémet. Felülmul minden más gyártmányt. Terpentines és a bört megóvja.

A Besco-féle „Ideál” likör és Bányász rum mellett fűtölünk a világra!

Baumel Steiner & co.

Likörgyára Kir. udvari szállítók. Zsivölgyi képviselője

Welsz Manó
kereskedelmi irodája.

Uvegdemionok fonott kosárral olcsó áron kaphatók a butorgyárban.